

Dosarul nr. 2ra-1572/21

Prima instanță - (Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni) jud: L. Țurcan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Violina Munteanu în numele și interesele Valeriei Rusu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Valeria Rusu împotriva lui Ivan Rusu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Anenii Noi, cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 19 noiembrie 2020, avocatul Violina Munteanu, acționând în numele și interesele reclamantei Valeria Russu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Russu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Anenii-Noi, prin care a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori XX a.n. XX și XXX a.n. XXX, cu mama Russu Valeria și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 6 februarie 2015, prin actul de căsătorie nr. 1, la Primăria satului Lipnic, r-nul Ocnîța, a fost încheiată căsătoria între Ivan Russu și Valeria Russu.

Din această căsătorie s-au născut doi copii minori, XX a.n. XXX și XXX a.n. XXX.

A indicat că reclamanta cu pârâtul nu locuiesc împreună de mai mult timp, aceștia s-au separat cu traiul, deoarece pârâtul era violent și aplica forța fizică față de reclamantă în prezența copiilor minori.

În prezent ex-soții Russu sunt în proces de divorț, iar reclamanta locuiește cu copiii separat de pârât.

Ținând cont de principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, în contextul comportamentului pârâtului față de copii, consideră oportună stabilirea domiciliului acestora cu mama lor, Valeria Russu.

Prin hotărârea din 4 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a stabilit domiciliul copiilor minori XXX a.n. XXX și XXX a.n. XXX, cu mama Valeria Russu.

S-a încasat de la Ivan Russu în beneficiul Valeriei Russu taxa de stat achitată de reclamantă la depunerea cererii în mărime de 100 lei.

S-a încasat de la Ivan Russu în beneficiul Valeriei Russu cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 2 000 lei.

La 3 martie 2021 Valeria Russu, reprezentată de avocatul Violina Munteanu, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând modificarea ei în latura încasării de la Ivan Russu în beneficiul Valeriei Russu a cheltuielilor pentru asistența juridică de la 2 000 lei la 10 000 lei.

Prin decizia din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Valeria Russu prin intermediul avocatului Violina Munteanu și s-a menținut hotărârea din 4 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a conchis că soluția dată de instanța de fond este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz.

Referitor la capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată, a menționat că, la materialele cauzei este anexat bonul de plată în copie (f.d.34), care dovedește achitarea sumei de 10 000 lei pentru serviciile avocaționale prestate de avocatul Violina Munteanu, însă, conform art. 96 din Codul de procedură civilă, pentru dovada cheltuielilor suportate, partea care pretinde compensarea cheltuielilor, urma să prezinte instanței dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată).

Iar, rezultând din faptul că la materialele cauzei lipsește bonul de plată în original, instanța de apel a reținut că este în imposibilitate să revadă soluția instanței de fond în această latură.

La 24 august 2021, prin intermediul poștei (f.d.115), avocatul Violina Munteanu, acționând în numele și interesele Valeriei Russu, a declarat recurs împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea integrală a acesteia și modificarea hotărârii în latura încasării de la Ivan Russu în beneficiul Valeriei Russu a cheltuielilor pentru asistența juridică de la 2 000 lei la 10 000 lei.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (1), alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Or, în acest sens instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. art. 94, 96 CPC, urma să aplice aceste prevederi legale în corespundere cu circumstanțele cauzei și materialele care demonstrează aceste fapte. Prin urmare, instanța de apel în mod eronat a ajuns la concluzia pe care își întemeiază soluția, ne-aplicând legea care urma a fi aplicată și anume aplicarea prevederilor art. art. 94, 96 din Codul de procedură civilă și art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură.

Mai mult decât atât, instanța de apel nu a verificat în măsură deplină corectitudinea circumstanțelor de fapt ale pricinii prin examinarea suficientă a probelor administrate și modului de apreciere a lor. Or, în conținutul deciziei contestate instanța de judecată face referire la lipsa unui înscris care în opinia instanței de apel urma a fi prezentat instanței și datorită cărora a și survenit decizia emisă de instanța de apel.

A menționat că instanța eronat a concluzionat lipsa de la materialele cauzei unui asemenea înscris, încât acesta fiind prezentat instanței și anexat la materialele cauzei.

Deci, instanța de apel nu a stabilit corect împrejurările pricinii, fapt care a dus la pronunțarea unei decizii ilegale.

A remarcat că prin bonul de plată se confirmă faptul că Russu Valeria a achitat suma de 10 000 de lei pentru acordarea asistenței juridice avocatului. Originalul bonului de plată fiindu-i prezentat instanței de judecată în cadrul ședinței de examinarea a cauzei, însă instanța din eroare a expediat bonul de plată în original pârâtului, dar la materialele cauzei a rămas copia acestuia certificată conform originalului, fapt care se confirmă prin extrasele a mesajelor avute cu pârâtul Russu Ivan.

Respectiv, instanței de judecată i-a fost prezentată dovada achitării onorariului de plată. Or, copia bonului de plată este un document contabil de strică evidență și veridicitatea acestuia nu poate fi pusă la îndoială. Iar, faptul că prima instanță a remis originalul pârâtului, nu este vina recurentei/reclamante.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că recursul împotriva deciziei 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost declarat în termen, la 24 august 2021, având în vedere că copia deciziei a fost recepționată de către reprezentantul recurentei, avocatul Violina Munteanu la 8 iulie 2021, potrivit avizului de recepție anexat la dosar (f.d.94).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs la 2 septembrie 2021, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă până la data examinării admisibilității recursului referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Violina Munteanu în numele și interesele Valeriei Rusu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Violina Munteanu în numele și interesele Valeriei Rusu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari